

C/2024/7114

28.11.2024

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 9 sierpnia 2024 r.

w sprawie E-10/23

X przeciwko Finanzmarktaufsicht

(Dyrektywa 2013/36/UE – Art. 53 – Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej – Skuteczna ochrona sądowa – Porozumienie o nadzorze i Trybunale – Art. 34 porozumienia o nadzorze i Trybunale – Jurysdykcja w sprawach dotyczących opinii doradczych)

(C/2024/7114)

W sprawie E-10/23 X przeciwko Finanzmarktaufsicht – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, złożony przez Komisję Odwoławczą Urzędu Nadzoru Rynku Finansowego (*Beschwerdekommision der Finanzmarktaufsicht*), dotyczący wykładni art. 53 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi – Trybunał w składzie Páll Hreinsson (prezes), Bernd Hammermann i Michael Reiersen (sędzia sprawozdawca) (sędziowie), wydał w dniu 9 sierpnia 2024 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Trybunał jest kompetentny do wydania opinii doradczej dotyczącej wykładni Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z art. 34 tego porozumienia.
2. Zgodnie z art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości sąd krajowy może zwrócić się do Trybunału o wydanie opinii doradczej, pomimo że kwestia prawna będąca przedmiotem wniosku o wydanie opinii doradczej została już rozpatrzona we wcześniejszym toku postępowania przez sąd krajowy wyższej instancji ze skutkiem wiążącym zgodnie z krajowym prawem procesowym.
3. Wykładni art. 53 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi należy dokonywać w ten sposób, że wszystkie posiadane przez właściwe organy informacje, które nie są dostępne publicznie i których ujawnienie może zaszkodzić interesom osoby fizycznej lub prawnej, która je przekazała, lub interesom osób trzecich, bądź też zaburzyć należyte funkcjonowanie systemu monitorowania prowadzenia działalności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, należy uznać za informacje poufne objęte tajemnicą zawodową lub służbową.
4. Art. 53 dyrektywy 2013/36/UE zawiera wyczerpujący wykaz konkretnych przypadków, w których, w drodze wyjątku, ten ogólny zakaz nie wyklucza przekazania lub wykorzystania informacji. Ochrona poufności informacji objętych tajemnicą zawodową lub służbową, o której mowa w art. 53 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, musi być jednak zagwarantowana i wdrażana zgodnie z ogólnymi zasadami prawa EOG, m.in. zasadą skutecznej ochrony sądowej, prawa do obrony oraz ochrony przed arbitralną lub nieproporcjonalną ingerencją władz publicznych w sferę działalności prywatnej.